

Simpel gezegd... het is tijd

Bericht van de Raad van Grootmoeders - november 2012

Ik ging vandaag naar de Grote Raad van de Grootmoeders en zei: "Terwijl we naar het einde van 2012 gaan, verhoogt de spanning zich over de veranderingen die zijn voorspeld voor deze tijd. Grootmoeders," vroeg ik, "is er iets wat jullie ons willen laten weten en laten doen om klaar te zijn voor deze verandering?"

Geduldig glimlachend, keken twaalf elegante vrouwen naar me en zeiden: **"Zoals dit jaar ten einde loopt, zo zullen ook vele oude manieren die de mensheid al zo lang in hun greep houden, eindigen. Iets is nu aan het eindigen en iets nieuws is aan het beginnen. Niemand is verantwoordelijk voor deze oude manieren die nu eindigen"**, zeiden ze. "Wat?", antwoordde ik. Wat bedoelden ze dat niemand verantwoordelijk is voor alle vreselijke dingen die hier op aarde zijn gebeurd? Ik had een lijst van wie ik schuldig achtte van alle problemen in de wereld en ik had verwacht dat de Grootmoeders dit zouden bevestigen. Maar terwijl deze gedachte bij mij opkwam, wierpen de Grootmoeders hun hoofd achterover en lachten uitbundig. Ik was geschokt dat ze lachten over zoiets ernstig, maar ze glimlachten toegeeflijk, keken langs me heen en gingen verder. **"Net zoals niemand verantwoordelijk is voor de pijn van het verleden, is niemand verantwoordelijk voor de verschuiving die nu plaatsvindt"**, zeiden ze, en ik staarde hen verbijsterd aan. **"Het is tijd"**, zeiden ze toen. **"Simpel gezegd ... het is tijd."**

"Wanneer de mensheid moe wordt van alle beperkingen, moe wordt van de constante voeding van angst en vrees en besluit dat het klaar is en om nu te gaan leven met een open hart, ongeacht wat er ook is", voegden ze eraan toe, **"dan openen de harten zich. En deze opening van het menselijk hart verandert alles"**, zeiden ze, hun hoofden schuddend in verwondering. **"Harten openen zich nu"**, zeiden ze. **"Ook al hoor je overal om je heen de laatste doodskreet van de oude manieren – bijvoorbeeld de stuiptrekkingen van koning Hebzucht"**, zeiden ze, **"het krijsen en kreunen van hen die systemen geschapen hebben, die mensen als 'dingen' behandelen alleen voor hun eigen gewin. Het is gedaan met deze activiteiten. Een frisse wind is gaan waaien en de wind zal beperking, controle en valsheid van elke soort wegblazen. Geloof het!"**, zeiden ze en met hun oplichtende ogen wiegden ze heen en weer op hun hielen. Ik had hen nooit zo vastberaden gezien.

Gefascineerd keek ik naar hen. "Uh... Uh Grootmoeders", zei ik uiteindelijk, "wat zouden jullie willen dat we doen in deze tijd? Hoe kunnen we bijdragen aan deze verschuiving waar jullie over spreken?"

Zich naar me toedraaiend met een veelbetekenende glimlach, schudden ze hun hoofden en zeiden: **"Je hoeft niets te doen. Niets dan liefhebben"**, verbeterden ze zichzelf. **"Neem elke gelegenheid om lief te hebben, wees het wandelend gebed*, waarvan we je gezegd hebben dat je dat bent. Het is jouw natuur om te leven in liefde"**, zeiden zij, **"dus leef je natuur. Wees wie je bent en geniet van het leven. Stem af op het Net van Licht"**, voegden ze er aan toe, **"en kijk hoe het Net van Licht jou vasthoudt. Je bent waardevol voor het Licht, en het Net van Licht ondersteunt je op elk moment van je leven. Jullie zijn het Licht in het Net!"** riepen ze uit. **"Eis dit geboorterecht nu op"**, spoorden ze aan. **"Het is tijd."**

*(the walking prayer, redactie).